

*Хабарова Н. А.,**кандидат філологічних наук,**доцент кафедри романо-германської філології**Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара*

ДОСЛІДЖЕННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ РОМАНІСТИЦІ

Анотація. На сучасному етапі дослідження неологізмів у романістиці виділено той факт, що вони функціонують в мові по-різному, що дозволяє виділити в складі неологізмів декілька груп: лексичні, семантичні та стилістичні. Мета даної статті полягає в визначенні видів неологізмів, їх класифікація та способи творення.

В статті наводяться результати дослідження щодо класифікації неологізмів, в основі яких лежать різні критерії їх оцінки. В залежності від засобів творення виділяють неологізми лексичні, які утворюються за продуктивними моделями або запозичуються з інших мов. Семантичні неологізми за кількістю поступаються лексичним. Їх своєрідність полягає в тому, що як лексеми, вони відомі мові, але обновлюють своє значення та з минулих тематичних груп переміщуються в зовсім нові. Вони змінюють при цьому лексичну сполучуваність та стилістичну приналежність.

Особливий акцент в статті зроблено на вивченні неології з метою творення термінологічної лексики, які характеризуються прямою, або частковою мотивацією все більше долучаються до активного словника, роблять вплив на характер словотворення в середині мови. У французькій мові терміни будуються за традиційними словотвірними моделями, а деякі слова вживаються і в загальному значенні як спеціальні терміни.

В статті досліджено розподіл неологізмів на мовні та стилістичні (оказіональні). Мовні неологізми стають з часом добуток міжстильової або спеціальної лексики та фіксуються словниками. Оказіональні фразеологізми – це слова вжиті в визначеному контексті один лише раз.

Представлений матеріал дозволяє зробити висновок, що найбільш розповсюдженими засобами творення неологізмів у романістиці є транслітерація та суфіксація. Відмінною рисою okazіональних словотворень є телескопія. Слід зазначити, що неологізми виникають на базі існуючої мовної традиції та використовують вже наявні в мові словотвірні засоби.

Ключові слова: лексичні неологізми, стилістичні неологізми, семантичні неологізми, okazіоналізми, неологія, романістика, термінологія.

Постановка проблеми. Питання неології отримали широке освітлення в сучасній лінгвістиці. Оновлення словникового запасу може проявлятися різними засобами, але найдинамічніше поповнення лексики мови відбувається завдяки утворенню нових слів. Вивчення неології вже досягло серйозних результатів, які представлені в роботах дослідників французьких лінгвістичних шкіл: А. Гус [1], Л. Гілбер [2], Ф. Годен [3], Б. Кемада [4], К. Марселезі [5], Ж. Ф. Саблероль [6] та інші. **Актуальність** дослідження визначається наступними факторами: в науковій літературі відсутнє чітке визначення поняття неологізми, не представлена їх загальна кла-

сифікація. Процеси неологізації вимагають нових методик дослідження, теоретичного усвідомлення, більш точної систематизації та класифікації. **Мета** дослідження полягає в описі структури та класифікації неологізмів. Відповідно до поставленої мети розглядаємо наступні завдання: визначити роль нової лексики; виявити та описати словотвірні моделі, за якими виникають нові слова у французькій мові. **Наукова новизна** полягає в тому, що запропоновано класифікацію неологізмів з урахуванням різних критеріїв їх виділення. **Виклад основного матеріалу.** У романістиці відношення до неологічних процесів в мові завжди залишались складними та суперечливими. Вагомою рисою розвитку неології у Франції є прагнення держави встановити контроль над процесами неологізації, обмеживши появу нових слів у французькій мові. Існує декілька поглядів на природу неологізмів. По-перш, нове слово сприймається як стилістична категорія, де сприймається відчуття «новизни», але багато нових слів засвоюються мовцями та швидко губляться. По-друге, неологізмами вважаються слова, які позначають нові реалії, хоча це не обов'язково пов'язані з появою нових слів. По-третє, неологізмами вважаються слова, які не помічені у словниках. По-четверте, слово може бути визначено у словнику, як неологізм, без конкретизації параметрів (час появи, сфери та жанру вживання). Кожний із перерахованих підходів має значні недоліки і тому не може вважатися дієвим при визначенні приналежності слова до класу неологізмів. З наведеного виходить, що при вивченні нової лексики треба застосовувати комплексний підхід та застосовувати різні параметри вивчення неологізмів. Існує кілька точок зору щодо визначення поняття неологізм. Як зазначає К. Марселезі, неологізм – це лексична одиниця, яка з'явилася у вигляді нової форм, або нового значення у того самого означуваного [5]. За Ж.Ф. Саблероль концепт неологізму визначається трьома параметрами: визначення лексичної одиниці, концепту новизни та сприйняття новизни [6]. Відповідно до точки зору А. Гус, неологія співвідноситься з п'ятьма процесами: процес лексичного творення, теоретичного вивчення та застосування лексичних інновацій; організована діяльність установи з точки зору творення, врахування, розповсюдження, введення нових слів; визначення сектору спеціальної діяльності, якій набуває важливості, щодо заповнення дефіциту лексики, сукупність відносин щодо словника [1]. В іншому визначенні неологізму акцентується те, що це лінгвістичний знак, який складається з означуваного та означування. Ці дві складові взаємно змінюються в процесі неологічного творення, навіть якщо зміна стосується лише морфології терміну, або лише його значення [2]. На наш погляд, неологізмом є лексична одиниця на рівні слова, новизна якої визначається в залежності від різновиду даного виду лексики.

Слід також зазначити, що лінгвісти пропонують різні класифікації неологізмів в залежності від свого підходу до визначення нового слова. Базуючись на комплексному підході ми пропонуємо наступну класифікацію неологічних одиниць. Серед них ми розрізняємо загальномовні та okazіоналізми, які в свою чергу поділяються на семантичні, запозичення та лексичні. Серед лексичних okazіоналізмів виділяємо графічні okazіоналізми та потенційні слова. Поняття неологізм – це загальний термін для визначення всіх типів неологічної лексики. Притримуючись більш загально прийнятої точки зору, під загальномовними неологізмами ми розуміємо нові слова, які з'являються у мові у зв'язку з появою у мові нових понять або реалій. Наступний клас складають okazіоналізми або авторські новоутворення. Вони в свою чергу поділяються на лексичні та семантичні okazіоналізми. Лексичні okazіоналізми це морфологічно нові слова, не відмічені в жодному з лексикографічних джерел та утворюються частіше за все по непродуктивним моделям. Різновидом лексичних okazіоналізмів є потенційні слова, також відсутні в лексикографічних джерелах, але, на відміну від лексичних okazіоналізмів, легко утворюються за продуктивними моделями і в більшості випадків не мають стилістичного окрасу новизни. Ми вважаємо, що з точки зору каналу сприйняття до лексичних okazіоналізмів треба віднести також слова, для розуміння яких потрібне зорове сприйняття, цей вид лексем називають графічними okazіоналізмами. Більш численним класом у порівнянні з лексичними okazіоналізмами є семантичні. Це узуально існуючі слова з контекстуально образним значенням, не зафіксовані в лексикографічних джерелах. Початком виявлення лексичного okazіоналізму є його верифікація в лексикографічних джерелах. Графічне оформлення лексеми також відіграє суттєву роль при виявленні приналежності до класу неологізмів, тому що в більшості випадків подібні одиниці стоять в лапках або виділяються автором курсивом. Новизна графічного okazіоналізму найбільш легко довести, оскільки візуальне сприйняття виступає основним фактором семантизації слова. Контекстуальний коментар також є характерною ознакою неологічності лексеми: дуже часто, застосовуючи в тексті okazіональну одиницю, автор розкриває її семантику завдяки додатковому поясненню. Воно може виражатися різними засобами: коротким або повним коментарем з етимологією та дефініцією лексеми, характеристикою у вигляді пояснення неологізму в дужках, для запозичень – перекладом, вказівкою автора щодо належності даної лексеми до класу неологізмів, поясненням в контексті незвичайної семантики лексеми, паралельним вживанням узуальної лексеми та її неологічного синоніму. Головним критерієм появи семантичних okazіоналізмів ми вважаємо їх незвичну семантику, яка виникла лише в даному контексті та не належить до багатомірності змісту та полісемічності даної лексеми.

Особливу складність являє визначення критеріїв для загальномовних неологізмів. Більшість лінгвістів віддають перевагу хронологічному критерію, під яким розуміється існування нового слова в системі мови з моменту появи на протязі визначеного часового відрізка (10–15 років). Оскільки загальномовні неологізми виникають за потребою визначення будь-якої нової реалії або абстрактного поняття, тому неологічний окрас цієї неологічної одиниці слід визначати, спираючись на актуалізацію даного поняття. Принципова особливість підходу для

виявлення загальномовних неологізмів складається з того, що аналіз матеріалу базується на методиці від «слова до тексту», коли для всіх інших типів неологізмів застосовувався принцип від «тексту до слова».

Найбільш розповсюдженими засобами творення неологізмів у романістиці є транслітерація та суфіксація. Відмінною рисою okazіональних словотворень є гіперскладання. Слід зазначити, що неологізми виникають на базі існуючої мовної традиції та використовують вже наявні в мові словотвірні засоби. Процеси творення термінів пов'язані з аспектами неологізації.

Широкі пласти термінологічної лексики, які характеризуються прямою, або частковою мотивацією все більше доєднуються до активного словника, роблять вплив на характер словотворення в середині мови. У французькій мові терміни будуються за традиційними словотвірними моделями, а деякі слова вживаються і в загальному значенні як спеціальні терміни: *corbeau* – ворона, *кронштейн*, також *рукав*, *шланг*. Виявлення визначених закономірностей в утворенні терміну та виявлення його стилістичної ролі може сприяти розробці питань термінологічної лексикографії. Засоби творення термінів зводяться головним чином до творення похідних слів та багатомовному запозиченню. Поява терміну в науковому стилі пов'язана з семантичним розвитком загальномовної лексики, який відбувається у двох напрямках: метафоричний перенос та збагачення поняття. Для лінгвістики вивчення термінологічної лексики на сучасному етапі розвитку як з точки зору відбитку в ній сучасного рівня науки, логічної будови наукової системи, так і з позиції шляхів формування термінології, її лінгвістичного оформлення. Термінологія – найбільш динамічна сфера лексики на сучасному етапі розвитку мови. Вона дає можливість відкрити продуктивні процеси, які відбуваються не лише в метамові, але й в загальолітературній мові, тому що термін не є особливим типом лексичної одиниці, і є лише функція, вид її вживання.

Аналіз показує, що для поповнення словника найбільш розповсюдженими засобами творення неологізмів у французькій мові є транслітерація та суфіксація. Поповнення словника сучасної французької мови відбувається наступними шляхами: 1) морфологічним, в результаті афіксального перетворення 2) семантичним в результаті переусвідомлення наявного значення слова 3) шляхом складання 4) аббревіації 5) запозичення. Найбільш представленою є група іменників, яка виникає за стандартними правилами, за продуктивними моделями словотворення мови, які містять 1 або 2 словобудовні морфеми, суфікс або префікс. Менше розповсюдженими, але не менше важливими є запозичення, складні слова, переусвідомлення значення слів.

Суфіксальний спосіб. Деякі суфікси дають велику кількість термінологічних одиниць: *-ité*, *-isme*, *-ence*, *-ure*, *-tion*, *-iste*, *etc.* Суфікс *-ité* зазвичай приєднується до основи прикметника та означає якість, засіб. Його головне значення предметність якості: *reductible* – *reductibilité* – зменшуваний, збережуваний / зменшуваність, збережуваність. Суфікси *-isme*, *-iste* дають одночасно паралельні утворення: *antimilitariste* – *antimilitarisme*. Суфікси *-tion*, *-ation* окрім визначення дії та результативності часто визначають стан: *décurtation* – *всухання верхівки дерева*, *réaction* – *протидія*, *coagulation* – *згорання*, *évaporation* – *випаровування*.

На сучасному етапі великий вплив на лексику французької мови здійснювала та продовжує здійснювати англійська мова. Лінгвіст Б. Кеада вважає, що стабільність суфіксів *-aire*, *-eur*, *-el* підтримується запозиченням з англійської мови *-ary*, *-er*, *-al* [6]. Б. Кеада каже про нову релангізацію, яка відбувається в сучасній французькій мові на основі французької морфології, під впливом слів, запозичених з англійської мови, англо-американізмів романського походження, наприклад: *conversationnel*, *résidentiel*, *textuel*. Для творення прислівників в сучасній французькій мові використовується модель прикметник+ *-ment*, наприклад *godardiennement deux effets de natures différentes*.

Префіксальний спосіб. Префіксацією називається такий афіксальний спосіб словотворення, при якому словотвірне значення висловлюється за допомогою префіксів. Функціонально, і частково семантично, префікси наближені до суфіксів. Але мається суттєва різниця між ними. Суфікси знаходяться в кінці слова та є ударні, тому більш щільно ніж префікси злилися з похідною основою. Словотвірне значення суфіксів більш складне та багатогранне, ніж у префіксів. Більша кількість префіксів не має часткових, окремих значень (*inter-*, *in-*, *hyper-*, *pré-*, *pro-*). Префікси, які мають чітке словотвірне значення, більш залежні від похідної основи, ніж суфікси, тому мають схильність до лексикалізації (самостійного вживання префіксів в якості слова): *ultra* – над, над-реакціонер, *super-* найвищий, найвищої якості.

Відносна незалежність префіксів від їх похідної основи, їх семантична близькість до службових слів – прикметників – робить необхідним розмежування префіксальних творень від складних слів. Префікси семантично наближені до службових слів, від яких похідні не утворюються. Як наслідок префікси функціонально наближаються до суфіксів, а не до похідних основ. При словотворенні поєднуються основи номінальних слів.

Розширення значення та словотворення. Збагачення словника може відбуватися шляхом зміни значення вже існуючих слів за рахунок зміни їхнього значення. Під розширенням значення розуміється такий розвиток, при якому слово, яке означає насамперед перше значення, більшою частиною конкретне або часткове, починає означати поняття більш ширше. Всі іменники, значення яких переусвідомлюється, можна поділити на три групи, які характеризуються різними ознаками:

1. Слова, значення яких міняється лише в сполученні з визначеним словом: *parapluie* (m) – парасолька; *parapluie noir* – чорна завеса фашизму; *parapluie atomique* – атомний захист (занавес); *parapluie onusien* – під захистом ООН.

2. Слова, які вживаються незалежно від наступного за ними компонента. Це визначена група, куди входять:

А. Слова, які набувають у зв'язку з переусвідомленням, розширенням значення, нового політичного значення: *catégorie* (f) – категорія – клас; *visa* (m) – віза – (перен.) повна свобода дій журналісту; *occultation* (f) – затемнення – завуальовування чогось від народних мас. Аналогічне значення наступних слів: *information* (f) – важлива новина; *procédure* – структура побудови порядку денного; *pertinence* (f) – обґрунтованість або доречність дій (політичних);

В. Деяка група слів, яка переусвідомлюється та набуває нового змісту: *suite* (f) – ряд, низка, зв'язок – прохідна кімната; *console* (f) – столик з вигнутими ніжками – сукупність всієї телекомунікаційної апаратури;

Г. Метаморфічне переосмислення слів: *cactus* (m) – перепона, неприсміяність – колючка; *omelette* (f) – омлет – політична плутанина (фам.); *perchoir* (m) – насест – парламент (фам.).

3. Слова, які переусвідомлені в наукові терміни (звичайно побутове значення)

banque (m) – банк – *banque de mots*, *banque de terminologie* – лінгвістичний термін; *flottement* (m) – фінансовий термін; *classe* (f) – статистичний термін.

Творення іменників неологізмів завдяки скороченню або аббревіації відбивають тенденцію економії мовних засобів. Розрізняють різні види скорочення: скорочення шляхом усикання – морфологічний спосіб словотвору; скорочення словосполучень, в результаті якого утворюються початкові складноскорочені слова; словозлиття; морфологічні засоби словотворення.

Словозлиття (телескопія) – це такий спосіб словотворення, при якому частина одного слова зливається, щоб утворити єдине ціле з частиною іншого слова або з цілим словом: *minibus* = *mini* + *autobus*; *prop'art* = *propagande* + *l'art*. Цей спосіб словотворення отримав великий розвиток в останні роки. Він зустрічається в різних стилях – від політичного та економічного мови преси та арго. За своєю структурою слова поєднання можуть складатися з таких частин, наприклад: частина 1-го слова та ціле 2-ге слово: *restaurant* + *route* = *restauroute*; початкова частина 1-го та 2-го слова: *plastique* + *solide* = *plastisol*; початкова частина 1-го та кінцева частина 2-го слова: *stagnation* + *inflation* = *stagflation*, *adultescent* = *adulte*+*adolescent*.

Деяка частина цих неологізмів була створена з різних частин за бажанням використання англійських або закордонних слів, наприклад, в сфері інформатики: *courriel*, *tapuscrit*. *Alunir* було створено завдяки зміні кореня і означає *atterrir sur la lune*. *Autobus* – слово створене шляхом телескопії *automobile* та *bus*. Слово *bus* дозволяє будувати нові неологізми, такі як *abribus*. *Bouquineur* – це слово, яке означає електронну книгу. *Consum'ation*, неологізм, який означає слово ідею, завдяки якій можна «*agir en consommant*» оу «*voter avec son caddie*», обираючи споживати більш менш відповідально, з повагою до захисту споживачів. *Courriel* – це скорочення *courrier électronique* як альтернатива *e-mail* та подібні відповідники акронімів в області інформатики DVD et CDROM. *E-commerce*, для визначення торгівлі в межах Інтернет та відповіді *-e*, яке походить від англійської *electronic* – *électronique*. Цей графічний елемент (не підтримувався генеральною Радою термінології та неології) додано до слова *commerce*, хоча можна було б утворити інші неологізми з іншими частинами, наприклад «*télécommerce*», в якому грецький корінь *télé* означає «далеко», також «*cybercommerce*», «*cybercafé*», використовуючи грецький корінь «*kubernân*», що означає управляти. *Informatique* слово утворене шляхом телескопії за допомогою *information et automatique*. Слово чудово лексикалізоване. *Logiciel*, *Baladeur*, *VTT* (*Véhicule tout terrain*) – це неологізми, які були утворені міністерською комісією термінології з метою боротьби з *franglais*. *Pourriel* походить від *poubelle et courriel* (або *pourri et courriel*) та означає електронну пошту часто рекламу, не бажану та захоплюючу: *le spam*. *Tapuscrit* (*taper*+ *manuscrit*) означає текст не рукописний, але надрукований.

Спостереження над неологізмами (складними новими словами) дозволяє зробити висновок, що в сучасній романістиці іменники мають широкий семантичний діапазон та вжива-

ються для вираження нових понять, які з'являються в науковій, суспільно-політичній та побутовій лексиці. Це пояснюється тим, що передача слів, які складаються з двох, або більше слів, стають зручним засобом складних понять в стислій формі, що особливо важливо при формуванні термінів.

Сфера застосування складних нових слів, запозичень досить різноманітна.

В сфері праці: «*Graphiste/blogueur/créateur de bijoux, comptable/élèveur de chinchillas ou serveuse/étudiante/bédéiste. Les slashers – qui font référence au signe typographique de la barre oblique – se définissent par plus qu'un seul emploi ou une seule fonction, et ils sont de plus en plus nombreux*». Інколи мова йде про «*phénomène slash*», маючи на вазі une «*génération slash*».

В сфері медіа: «*j'ai des postes de radio dans la chambre, la cuisine, le salon et la salle de bains. Je suis aussi une radio-canadavore*». «*L'infobésité et l'adipodivertissement menacent*». *Infobésité* поєднання слів *information* et *obésité*.

В сфері моди: «*Les meggings – ou leggings pour hommes*». В медичному світі: «*tamanexiques – tommyrexics* – жінки, які притримуються дієти під час вагітності. В електронній сфері: «*J'ai appris dans ce magazine que mobo vient de la contraction de mobile bohemian, une personne qui utilise son téléphone portable (comme le iPhone) dans un nombre varié de circonstances et à des fins multiples et diverses*». Запитання, чи є *le mobo un mobinaute* як інші? В сфері імміграції зустрічаємо нове слово *impat'*, яке є антонімом *expat'*. В світі літератури зустрічаємо міжнародне слово *glocalisme* або *glocalisation*, щоб нагадати відносини між глобальним та локальним.

У французькій мові складні нові слова утворюються за загальними правилами, які сформувалися на протязі розвитку мови. Особливістю словоскладання у французькій мові є той факт, що поєднуються не основи, а цілі слова, між якими існує сурядний або підрядний зв'язок.

1. Іменник+de+ іменник: *rez-de-jardin*.

2. Скорочений іменник на -o+ іменник: *écosysteme, clinocar, pyrodrame, logotype, video-gramme*.

3. Дієслово+іменник: *mange-disques*.

4. Прикметник+іменник: *national-petrilisme*.

Відмінною рисою словотворення французьких okazionalizmів постає в широкому застосуванні okazionalizmів шляхом транслітерації та транскрипції. Слід зазначити, що використання даного виду лексики не завжди є виправданим, що в більшості випадків можна визначити з супутнього контексту. Okazionalizm може бути легко замінено французьким аналогом, оскільки означає реалію, яка присутня у франкомовній середі. Але вживання neologizmів даного типу може бути й виправданим, якщо наведений коментар свідчить про те, що okazionalizm був створений з метою змістової компресії та, відповідно, заповнення okazionalizmної лакуни у французькій мові, або автор ставить за мету підкреслити різницю між реаліями, які існують в обох мовах. Контекстуальне оточення okazionalizmu свідчить, що мова йде про реалії, притаманні лише даній країні, суспільству або мовному середовищу. Наведений коментар у вигляді перекладу лексеми може лише частково давати уявлення щодо іншомовної реалії, тому що при більш глибокому аналізі стає зрозумілою достатньо суттєва різниця між аналогічними уявленнями в зіставних мовах.

Доля нових слів складається в мові по-різному: одні швидко отримують визнання, інші проходять перевірку часом та закрі-

плюються, але не одразу, ф іноді й взагалі не визнаються та забуваються. Слова, які отримали широке розповсюдження, приєднуються до активної лексики. Але є такі, що не опановані мовою, зберігають відтінок незвичності. Стилістичну цікавість мають нові слова, до яких ще не встигли звикнути, яких немає поки у словниках. Майже всі нові слова набувають де який час такої якості. Але з плином часу вони втрачають стилістичний відтінок.

Висновки. В результаті аналізу фундаментальних праць з неології ми дійшли висновку, що досліджуване поняття має різнобічну інтерпретацію та може розглядатися як мовна, тобто лексична одиниця та як стилістична одиниця (оказіональна, авторсько-індивідуальна). Дослідники приділяють увагу внутрішньомовним і немовним факторам, що сприяють формуванню нових реалій. Серед немовних факторів виділяють суспільно-політичний розвиток, соціальні та культурні зміни, розвиток ЗМІ, глобалізація. Всі ці фактори сприяють активному збагаченню мови новими словами. Але використання neologizmів в мові викликає труднощі, тому що лексична, граматична, синтаксична та стилістична характеристики багатьох слів ще не зовсім визначились. Та використовувати ї треба з обережністю. Перспективою подальших досліджень передбачаємо вивчення актуальних напрямів у неології, а також дихотомія neologizm – okazionalizmне слово.

Література:

1. Goose A. La néologie française aujourd'hui. Conseil International de la langue française. Paris 1975. 73 p.
2. Guibert L. Théorie du néologisme. #21. Paris. 1973. P. 9–129. URL <https://www.persee.fr/search?ta=article&q=guibert+louis+theorie+du+neologism>(дата звернення 15.11.2024)
3. Gaudin F., Guespin L. Initiation à la lexicologie française. De la néologie aux dictionnaires. Bruxelles:Ed. Duculot. 2006. 249 p.
4. Quemada B. A propos de la néologie. Paris: CILF. La banque des mots. # 2. 1971. P. 137–156.
5. Marcellesi Chr. Néologie et fonctions du langage. Persée. 1974. 95 p. URL https://www.persee.fr/doc/lgqe_0458726x_1974_num_8_36_2278?q=marcellese%20christian%20neologie%20et%20fonctionse (дата звернення 15.11.2024)
6. Sablayrolles J. La néologie en français contemporain: examen du concept et analyses de productions néologiques récentes. Paris: H. Champion, 2000. P. 46–48.

Khabarova N. Research of neologism in modern romance studies

Summary. At the current stage of the study of neologisms in romance studies, the fact that they function differently in the language is highlighted, which allows us to distinguish several groups in the composition of neologisms: lexical, semantic, and stylistic. The purpose of this article is to define the types of neologisms, their classification and methods of creation. The article presents the results of a study on the classification of neologisms, which are based on various criteria for their evaluation. Depending on the means of creation, lexical neologisms are distinguished, which are formed according to productive models or borrowed from other languages. Semantic neologisms are inferior in number to lexical ones. Their uniqueness lies in the fact that, as lexemes, they are known to the language, but renew their meaning and move from past thematic groups to completely new ones. At the same time, they change the lexical conjugation and stylistic affiliation. A special

emphasis in the article is made on the study of neology for the purpose of creating terminological vocabulary, which are characterized by direct or partial motivation, are increasingly added to the active dictionary, influence the nature of word formation in the middle of the language. In the French language, terms are built according to traditional word-formation models, and some words are also used in a general sense as special terms. The article examines the distribution of neologisms into linguistic and stylistic (occasional) neologisms. Linguistic neologisms become over time a product of interstylistic or special vocabulary and are

recorded in dictionaries. Occasional idioms are words used in a specific context only once. The presented material allows us to conclude that the most widespread means of creating neologisms in novelistics are transliteration and suffixation. A distinctive feature of occasional word formations is hypercompounding. It should be noted that neologisms arise on the basis of the existing linguistic tradition and use the word-forming means already available in the language.

Key words: lexical neologism, stylistic neologism, semantic neologisms, occasionalism, neologism, romance studies, terminology.